

2. Când trebuie să se considere că un raport de muncă este „al statului”, în sensul clauzei 5 din Directiva 1999/70/CE, și, în special, în sensul expresiei „sectoare și categorii specifice de lucrători” și, prin urmare, acesta poate stabili consecințe diferite față de raporturile de muncă private?
3. Ținându-se cont de explicațiile furnizate la articolul 3 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2000/78/CE ⁽²⁾ și la articolul 14 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/54/CE ⁽³⁾, noțiunea de condiții de încadrare în muncă menționată la clauza 4 din Directiva 1999/70/CE include și consecințele întreruperii nelegale a raportului de muncă? În ipoteza unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, diferența dintre consecințele prevăzute în mod obișnuit în dreptul intern pentru întreruperea nelegală a raportului de muncă pe durată nedeterminată și pe durată determinată sunt justificabile în sensul clauzei 4?
4. În temeiul principiului cooperării loiale, unui stat i se interzice să prezinte, în cadrul unei proceduri preliminare interpretative în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, un cadru normativ intern intenționat necorespunzător cu cel real, iar instanța va fi obligată, în absența unei alte interpretări a dreptului intern care să respecte în egală măsură obligațiile derivate din apartenența la Uniunea Europeană, să interpreteze, dacă este posibil, dreptul intern în conformitate cu interpretarea oferită de stat?
5. Printre condițiile aplicabile contractului sau raportului de muncă prevăzute de Directiva 91/533/CEE ⁽⁴⁾ și în special de articolul 2 alineatul (1) și alineatul (2) litera (e) se regăsește și indicarea situațiilor în care contractul de muncă pe durată determinată se poate transforma în contract de muncă pe durată nedeterminată?
6. În ipoteza unui răspuns afirmativ la întrebarea de mai sus, o modificare cu efect retroactiv a cadrului normativ, care nu garantează lucrătorului subordonat posibilitatea de a invoca drepturile care derivă din directivă, și anume respectarea condițiilor de muncă indicate în documentul de angajare, este contrară articolului 8 alineatul (1) din Directiva 91/533/CEE și rezultatelor prevăzute de Directiva 91/533/CEE, în special, de cel de al doilea considerent al acesteia?
7. Principiile generale de drept comunitar în vigoare ale securității juridice, protecției încrederii legitime, egalității armelor în cadrul procesului, protecției jurisdicționale efective, dreptului la o instanță independentă și, în general, la un proces echitabil, garantate la articolul 6 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană (astfel cum a fost modificat prin articolul 1.8 din Tratatul de la Lisabona și la care face trimitere articolul 46 din Tratatul privind Uniunea Europeană) — coroborat cu articolul 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, și cu articolele 46 și 47 și cu articolul 52 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, proclamată la Nisa la 7 decembrie 2000, astfel cum au fost încorporate prin Tratatul de la Lisabona — trebuie

interpretate în sensul că se opun, în cadrul aplicării Directivei 1999/70/CE, adoptării de către statul italian, după un interval de timp apreciabil (trei ani și șase luni), a unei dispoziții normative precum articolul 9 din Decretul-lege nr. 70 din 13 mai 2011, transformat prin Legea nr. 106 din 12 iulie 2011, care a adăugat alineatul 4-bis la articolul 10 din Decretul legislativ nr. 368/01, susceptibil de a modifica consecințele proceselor în curs prejudiciind direct lucrătorul în avantajul angajatorului — statul — și eliminând posibilitatea conferită de ordinea juridică internă de a sancționa reînnoirea abuzivă a contractelor pe durată determinată?

⁽¹⁾ Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129).

⁽²⁾ Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

⁽³⁾ Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă) (JO L 204, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 262).

⁽⁴⁾ Directiva 91/533/CEE a Consiliului din 14 octombrie 1991 privind obligația angajatorului de a informa lucrătorii asupra condițiilor aplicabile contractului sau raportului de muncă (JO L 288, p. 32, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 174).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Napoli (Italia) la 7 februarie 2013 — Fortuna Russo/Comune di Napoli

(Cauza C-63/13)

(2013/C 141/22)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Napoli

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Fortuna Russo

Pârâtă: Comune di Napoli

Întrebările preliminare

1. Când trebuie să se considere că un raport de muncă este „al statului”, în sensul clauzei 5 din Directiva 1999/70/CE ⁽¹⁾, și, în special, în sensul expresiei „sectoare și/sau categorii specifice de lucrători” și, prin urmare, acesta poate stabili consecințe diferite față de raporturile de muncă private?

2. Ținându-se cont de explicațiile furnizate la articolul 3 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2000/78/CE ⁽²⁾ și la articolul 14 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/54/CE ⁽³⁾, noțiunea de condiții de încadrare în muncă menționată la clauza 4 din Directiva 1999/70/CE include și consecințele întreruperii nelegale a raportului de muncă? În ipoteza unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, diferența dintre consecințele prevăzute în mod obișnuit în dreptul intern pentru întreruperea nelegală a raportului de muncă pe durată nedeterminată și pe durată determinată sunt justificabile în sensul clauzei 4?

3. În temeiul principiului cooperării loiale, unui stat i se interzice să prezinte, în cadrul unei proceduri preliminare interpretative în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, un cadru normativ intern intenționat necorespunzător cu cel real, iar instanța va fi obligată, în absența unei alte interpretări a dreptului intern care să respecte în egală măsură obligațiile derivate din apartenența la Uniunea Europeană, să interpreteze, dacă este posibil, dreptul intern în conformitate cu interpretarea oferită de stat?

⁽¹⁾ Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129).

⁽²⁾ Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

⁽³⁾ Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă) (JO L 204, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 262).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelnny Sąd Administracyjny (Polonia) la 11 februarie 2013 — Gmina Wrocław/Ministrowi Finansów

(Cauza C-72/13)

(2013/C 141/23)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelnny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Recurentă: Gmina Wrocław

Intimat: Minister Finansów

Întrebările preliminare

Dispozițiile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ se opun percepției taxei pe valoarea adăugată asupra operațiunilor unei comune, care constau în vânzarea de bunuri patrimoniale inclusiv a unor bunuri imobile, dobândite în temeiul legii sau cu

titlu gratuit, în special prin transmitere succesorală sau prin donație, ori în conferirea acestor bunuri ca aporturi în natură în societăți comerciale?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 21 februarie 2013 — Staatssecretaris van Financiën/X

(Cauza C-87/13)

(2013/C 141/24)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurent: Staatssecretaris van Financiën

Intimat: X

Întrebările preliminare

1. Dreptul Uniunii și în special dispozițiile privind libertatea de stabilire și libera circulație a capitalurilor se opun posibilității ca un rezident belgian, care este impozitat, la cererea sa, în Țările de Jos în calitate de rezident și care a efectuat cheltuieli în legătură cu un castel utilizat ca locuință proprie, situat în Belgia și care a fost desemnat în această țară monument și sit rural protejat prin lege, să nu poată deduce cheltuielile respective în Țările de Jos cu ocazia plății impozitului pe venit pentru motivul că respectivul castel nu este înregistrat în Țările de Jos ca monument protejat?

2. În ce măsură este important în această privință aspectul dacă, în scopul plății impozitului pe venit, persoana interesată poate deduce cheltuielile respective în țara de reședință, Belgia, din veniturile sale prezente sau viitoare obținute din bunuri mobile prin alegerea unui sistem de impozitare progresivă a veniturilor sale?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour constitutionnelle (Belgia) la 28 februarie 2013 — Guy Kleynen/Conseil des ministres

(Cauza C-99/13)

(2013/C 141/25)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle